

ons koninklijk gezin

Juist in de dagen, toen door Engeland en Frankrijk de oorlog werd verklaard aan Duitsland, en onze Regeering op bijzondere wijze bedacht moest zijn op de handhaving onzer neutraliteit, en onze mannen huis en haard moesten verlaten voor de verdediging der grenzen, verscheen van den bekenden politicus D. Hans het prachtwerk: „Ons Koninklijk Gezin.” — Uitgave Zomer en Keuning te Wageningen. Er komen zeldzaam mooie foto's in dit werk voor, ook enkele onbekende; het meest heeft ons getroffen de laatste foto, die een zonnig moment voorstelt in de spannende September-dagen van 1939, waarop we de vriendelijke gezichten zien van onze Koningin, van onze Prinses met haar Man en Kinderen. Met instemming halen wij enkele regels aan uit een pracht-vers van den

dichter Nijhoff, door hem vervaardigd bij Beatrix' geboorte:

— Alles genade.
Ik zie hun blikken, elkaar ontmoetend,
zich samenvoegend tot een bekroning
Die blinkend boven de wieg blijft staan —

De heer Hans, die op zoo voortreffelijke wijze in een negentiental hoofdstukken de geschiedenis beschrijft van ons Koninklijk gezin — voegt aan deze woorden van Nijhoff toe:

„Inderdaad: Alles genade. Genade voor dit jonge gezin; genade voor de dynastie; genade voor het Vaderland. Alles genade!”

Welk een rijkdom heeft Gods ons

De beide jongste Oranjetelgen, die de vreugde op 30 April a.s. zullen verhoogen. Ook wij willen dien dag in 't bijzonder ons koninklijk gezin gedenken en bieden de verjarende kroonprinses onze eerbiedige gelukwenschen aan.

toch gegeven in de Oranjes, in onze Koninklijke Familie!

En nu is er wel veel geschreven over ons Vorstenhuis, over de leden ervan in het bijzonder; maar een boek als dit was er toch nog niet. Het heeft een geheel eigen karakter. Het doet ons de tegenwoordige leden van onze Vorstelijke Familie — daarbij ook de beide in 1934 gestorvenen — van den persoonlijken, menschelijken kant zien. Hier geen chronologie, maar belangrijke gebeurtenissen, feiten en momenten uit de latere perioden van onze tegenwoordige Koninklijke Familie.

Reeds van den aanvang af blijkt dit uit de illustraties. En de schrijver geeft daarbij niet alleen geschiedenis over het persoonlijk optreden van de leden van ons Vorstenhuis, sinds Koning Willem III, maar ook veel eigen herinneringen en ervaringen, zoowel uit zijn journalistieke loopbaan, als ook uit persoonlijke ontmoetingen, die hij mocht hebben met leden van ons Vorstenhuis.

Eens hebt gij, Koningin, het woord gesproken:
„Ik zweer u trouw, mijn Volk,
mijn Nederland!”
Gij waart nog jong, in lente-bloei ontloken,
Nu danken wij, gij deedt uw eed gestand.

God spare 't Land, Hij spare Oranje, beide.
Hij spare 't jong gezin rond uwen schoot.
Niets ('t zij Zijn wil!) zal Volk en Stamhuis scheiden.
Wij blijven trouw, getrouw in nood en dood.

Deze strofen ontleen ik aan het gedicht van den heer Hans zelf; een gedicht, waarmee hij dit boek begint. Ze toonen ons in welk een geest hij zijn werk heeft opgevat. En als we dan weten, hoe mooi de heer Hans schrijft, hoe hij zóó weet te vertellen, dat het is alsof gij alles mee-beleeft, hoe fijnzinnig en vroom hij zich weet te uiten, soms in teere woorden, dan stemt ge toe, dat ik niet te veel heb gezegd, als ik dit boek een bijzonder boek noem, en het daarom met volle vrijmoedigheid bij u aanbeveel.

„Juich, volk van Holland, juich. . . .
Omring uw Vorstenhuis met saamgevloeide krachten,
Ga, boven al wat scheidt, uw eenheid weer betrachten.
Gelijk het scheepsvolk schaaft rondom de hooge mast,
Zoo sta het gansche volk thans in deez' eenheid vast.”

J. N. V.